

Slipp ham helt inn

Skriften under et vitnesbyrd — Maria Lavelle forteller om sitt møte med Jesus

Maria Lavelle

Skriften under vitnesbyrdet

Dette dokumentet følger videoen [Et nytt liv med Jesus — Maria Lavelle](#). Alle sitater av Maria er ordrette fra samtalen; alle bibelvers er hentet uavkortet fra Bibelen Anno 2026. Fortellingen under er en *sammenfattet gjengivelse* av samtalen – hele det uforkortede vitnesbyrdet hører du i videoen selv.

Dette er ikke et svar på noe – det er en grunnmur under noe. Marias historie trenger ingen korreksjon; den trenger bare det den selv peker på: Skriften som bar hvert eneste skritt. Her ligger vitnesbyrdet ved siden av Ordet, ledd for ledd – for hver vending i denne fortellingen, fra sykehusnatten til Berlin, var nedskrevet århundrer før den skjedde.

Hjemmet og grunnvollen

Hun vokste opp med foreldre som trodde på Jesus – «så jeg fikk noe av det grunnleggende inn ganske tidlig», sier hun. Ingen dramatikk, bare et fundament som lå der og ventet på å bli tatt i bruk. Paulus beskrev nøyaktig den arven hos Timoteus:

2 Timoteus 3:15 · Og at du fra barndommen av kjenner de hellige skriftene, som kan gjøre deg vis til frelse ved troen på Kristus Jesus.

Natten kroppen sviktet

Rett før hun fylte elleve, våknet hun en dag og kjente at noe ikke stemte. Feberen ville ikke gi seg, og tilstanden ble bare verre. Til slutt fant legene tre store svulster på leveren. De kunne ikke operere. Prøver ble sendt helt til Karolinska – ingen hadde noe svar å gi. Foreldrene fikk beskjed om å forberede seg på det verste. En kveld, alene på sykehuset, kjente hun kroppen kjempe for å holde det gående: pusten var tung, hjertet stanset nesten for så å slå hardt, og synet mørknet i kantene. Hun tenkte: hvis jeg lukker øynene nå, kommer jeg til å dø. Salmisten har stått på nøyaktig det stedet:

Salme 73:26 · Om enn min kropp og mitt hjerte svikter, er Gud mitt hjertes klippe og min del for evig.

Morgenen med himmelatmosfæren

Men neste morgen våknet hun. Rommet føltes annerledes – en atmosfære hun aldri hadde kjent der før. Først tenkte hun at hun måtte ha kommet til himmelen, men hun hadde fortsatt smerter, og i himmelen er ingen syke. Da trakk elleveåringen en slutning som teologer kunne misunt henne: «Hvis jeg ikke har kommet til himmelen, da må det være noe fra himmelen som har kommet her.» Salmisten visste hva – og hvem – som leirer seg rundt de små:

Salme 34:8 · Herrens engel leirer seg rundt dem som frykter ham, og han utfri dem.

Døren

I samme øyeblikk fikk hun en innskytelse: skru på TV-en. Det hadde hun ikke gjort under hele oppholdet. Der gikk et kristent barneprogram, og de forklarte at Jesus vil hjelpe oss – men han trenger seg ikke på; vi må slippe ham helt inn. Hun forsto at hun hadde et valg å ta:

Jeg trenger jo å bli reddet av Jesus, og han trenger seg ikke på. Da må jeg slippe han helt inn. Og da gjorde jeg det.

— *Maria Lavelle*, **Et nytt liv med Jesus**

Barneprogrammet siterte – uten at hun visste det – en setning Jesus selv sa til en menighet som hadde stengt ham ute:

Åpenbaringen 3:20 · Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, vil jeg gå inn til ham og holde måltid med ham, og han med meg.

Omfavnet

Det som skjedde da hun åpnet døren, beskriver hun slik:

I det øyeblikket var det akkurat som jeg ble omfavnet av den mest ekte, heftige, trygge kjærligheten jeg noensinne hadde opplevd.

— *Maria Lavelle*, **Et nytt liv med Jesus**

Hun sier noe som burde være umulig for en dødssyk elleveåring: om hun ikke skulle overleve, fikk hun bare mer av dette fellesskapet og denne tryggheten hos Jesus Kristus. Da trengte hun ikke være redd for noe. Paulus brukte hele livet på å lære den setningen:

Filipperne 1:21 · For meg er å leve Kristus, og å dø en vinning.

Bibelen med kulepennen

Ingen på programmet hadde sagt at hun måtte begynne å lese i Bibelen. Hungeren kom av seg selv. Hun ringte faren og stotret fram at hun måtte få seg en bibel. Sykehuset koblet henne fra ledningene og ga henne én times permisjon, og de kjørte ut for å kjøpe en. De neste ukene satt hun alene på rommet med kulepenn i mange farger og strekte under – mens prøveresultatene ble verre, svulstene vokste og blodverdiene steg. Der, i Jesaja 53, fant elleveåringen selv verset hun trengte:

Jesaja 53:5 · Men han ble gjennomboret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen for vår fred lå på ham, og ved hans sår har vi fått legedom.

Farmoren som ikke ga seg

Legedommen hadde ikke kommet ennå. Men hjemme satt farmoren og ba uavbrutt – og da byrden ble for tung å bære alene, begynte hun å be om at flere skulle slutte seg til. Jesus fortalte en hel lignelse bare for å si at det er akkurat slik det skal gjøres:

Lukas 18:1 · Han fortalte dem også en lignelse om at de alltid skulle be og ikke miste motet.

Lukas 18:7 · Men skulle da ikke Gud skaffe sine utvalgte rett, dem som roper til ham dag og natt, og drøyer han når det gjelder dem?

Søndagen

Farmoren sendte en beskjed til menigheten: nå må vi be. Den søndagen skjedde noe uventet. Et nærvær av Gud kom over forsamlingen; folk falt på kne og ropte til Jesus om at jenta måtte leve. Noen ringte til en søster i Amerika – og uten å vite noe om søndagsmøtet, skjedde nøyaktig det samme der: et overnaturlig nærvær, fremmede mennesker på kne for en jente fra Haugesund de aldri hadde møtt. Maria oppsummerer det med fagkunnskapen fra sitt gamle yrke:

Som tidligere filmregissør så vet jeg hvor vanskelig det er å regissere en stor folkemengde til å gjøre akkurat det samme akkurat samtidig. Så her er det tydelig at det var den beste regissøren av dem alle som hadde lagt den oppgaven på de.

— *Maria Lavelle, Et nytt liv med Jesus*

Slik så det ut da menigheten ba for én person i Apostlenes gjerninger – og Jesus har selv forklart hvorfor nærværet kommer når de samles:

Apostelgjerningene 12:5 · Peter ble da holdt i fengselet, men menigheten ba inderlig til Gud for ham.

Matteus 18:20 · For der to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblant dem.

Fra fredag til søndag

Prøvene fra fredagen var de verste noen gang. Så kom mandagens ultralyd: et merkelig ansiktsuttrykk, hviskende kolleger, en som forlater rommet. Faren hever stemmen og spør hva som har skjedd. Svaret: «De er vekke.» Tre svulster, forsvunnet mellom fredag og søndag – søndagen da to forsamlinger på hver sin side av Atlanteren lå på kne. Blodverdiene var nesten normale. Det kirurgiske inngrepet fant bare arrvev: det hadde vært noe der, men nå var det borte. Overlegen som hadde bedt foreldrene forberede seg på det verste, satt nå med tårer i øynene og sa:

Maria, nå har vi ingen grunn til å holde deg her på sykehuset lenger. Du har jo blitt frisk.

— *Overlegen, gjenfortalt av Maria, Et nytt liv med Jesus*

Salmisten skrev utskrivningsnotatet tre tusen år før:

Salme 107:20 · Han sendte sitt ord og helbredet dem og reddet dem fra deres graver.

Det finnes en jente til i denne historien – i Markus-evangeliet. Hun var tolv. Folke-
mengden hadde fått beskjed om å gråte, for det var ingenting mer å gjøre. Jesus mente
noe annet:

Markus 5:41-42 · Og han tok barnet ved hånden og sa til henne: «Talita kumi!», som oversatt betyr: «Lille jente, jeg sier deg: Stå opp!» Og straks
reiste jenta seg og gikk omkring, for hun var tolv år gammel. Og de ble helt
ute av seg av stor forundring.

Døren som fikk lukkes

Årene gikk, og dørene åpnet seg mot film og media – helt til Hollywood. Men da Jesus-
planen og karriereplanen pekte hver sin vei, lot hun døren forbli lukket. Hun sier det nøk-
ternt; Paulus sa det med regnskapsspråk:

Filipperne 3:7-8 · Men det som var en vinning for meg, det har jeg for Kristi
skyld ansett som tap. Ja, sannelig, jeg akter også alt som tap på grunn av det
overlegne ved kunnskapen om Kristus Jesus, min Herre. For hans skyld har
jeg lidt tap på alt, og jeg akter det som skarn, for at jeg kan vinne Kristus.

Berlin

Berlin skulle være det smarte karrierevalget – Europas filmhovedstad. «Men det viste seg
jo at Gud hadde helt andre planer der.» Hun ble ledet til mennesker fanget i mørke – blant
dem en venninne fra studietiden med en leilighet full av okkulte gjenstander. Hun søkte
sannheten, men hadde funnet alt annet på veien. Maria fikk fortelle henne det hun selv
lærte på sykehusrommet: at det finnes en redning, og at redningsmannen heter Jesus –
men vi må slippe ham til. Venninnen ga ham hele livet sitt der og da. Senere samme kveld,
over middagsmenyen, så Maria inn i «noen øyner som bare stråler av kjærlighet og fred». Oppdraget hun sto i uten å vite det, fikk Paulus i klartekst:

Apostelgjerningene 26:17-18 · Idet jeg frir deg ut fra folket og fra hedninge-
ne, som jeg sender deg til. for å åpne deres øyne, så de vender om fra mørke
til lys og fra Satans makt til Gud, for at de skal få syndenes forlatelse og arve-
lodd blant dem som er helliget ved troen på meg.

Og forvandlingen hun så over menyen har sitt eget vers:

Når Jesus får slippet inn, så forandrer jo det hele mennesket fra innsiden og ut.

— *Maria Lavelle, Et nytt liv med Jesus*

2 Korinter 5:17 · Derfor, om noen er i Kristus, er han en ny skapning; det gamle er forbi, se, alt er blitt nytt!

Kallet

Så kommer kallet hennes, til deg som ser på – og legg merke til at hun selv sier at hun bare gjentar det som står skrevet:

Så enkelt har Jesus gjort det at hvis vi tar den bestemmelsen og så bekjenner det med vår munn, som det står i Bibelen, ja, da skal vi bli frelst.

— *Maria Lavelle, Et nytt liv med Jesus*

Det er Romerbrevet, nesten ordrett:

Romerne 10:9-10 · For dersom du med din munn bekjenner Jesus som Herre, og i ditt hjerte tror at Gud oppreiste ham fra de døde, da skal du bli frelst. For med hjertet tror man til rettferdighet, og med munnen bekjenner man til frelse.

«Da trenger vi ikke en hel haug med religion og masse ritualer,» legger hun til – bare dette: at straffen Jesus tok, får gjelde for deg. Det er verset hun strekte under som elleve-åring, og det bærer fortsatt: straffen for vår fred lå på ham. Hun tegner to kjørefelt og ber deg ta på blinklyset. Jesus tegnet det samme kartet:

Matteus 7:13-14 · Gå inn gjennom den trange porten! For vid er porten og bred er den veien som fører til fortapelsen, og mange er de som går inn gjennom den. Hvor trang er porten, og smal er veien som fører til livet, og få er de som finner den.

Målet

Grunnen til at hun i det hele tatt sitter i den sofaen og forteller, sier hun til slutt, er ønsket om å se hver og en igjen i himmelen. Det er ikke en drøm hun har funnet på. Det er en avtale med adresse:

Johannes 14:2-3 · I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, ville jeg ha sagt dere det. Jeg går bort for å gjøre i stand et sted for dere. Og når jeg har gått bort og gjort i stand et sted for dere, kommer jeg igjen og tar dere til meg, for at der jeg er, skal også dere være.

Om du nettopp har tatt valget hun inviterte deg til, er neste skritt allerede skrevet – det står i samme setning som troen: tro, og bli døpt. Jeg har skrevet en bok om hva det vil si å bli født på ny, og en som går gjennom hver eneste dåp i Det nye testamentet: [Født På Ny · Tro og bli døpt](#). Kom og se.

Hvordan dette ble laget

Dette er forfatterens eget verk. Det ble satt sammen med [junifye](#) og en KI-assistent.

En gave til støtte — [Stripe](#) eller **Vipps 909 24 934**

Skann for å lese denne boken på nett